

ct

Goteres

de
Marc G. de la Varga

(fragmento en catalán)

TONI

(molt nerviós) Quin és el teu segon cognom?

VEÍ

El meu segon cognom?

TONI

Sí, el teu segon cognom!

VEÍ

Doncs... Codinach.

TONI

(molt espantat) El meu també és Codinach!!!

VEÍ

(s'ho agafa en broma) Què m'estàs dient? No m'ho puc creure... No, si al final qui es repetirà serem tu i jo. *(riu)*

TONI

(molt preocupat) ¡És clar que ens repetim! ¡Com que som el mateix!

VEÍ

Què dius?

TONI

Que no ho veus? SOM LA MATEIXA PERSONA!!

VEÍ

(desorientat) Vols dir que hem de renunciar a diferenciar-nos entre classes i que tot ha de recaure en la igualtat de l'ésser?

TONI

Però què?? NO! Que som el mateix! Tu ets jo i jo sóc tu. Però que no ho veus? Guionista, el pis de l'àvia, la foto del nostre nebot, el pòster de "Regreso al Futuro"...

VEÍ

(traient-li importància) A veure... La nostra pel·lícula preferida és la peli més mainstream dels 80. Si m'haguessis dit "Big", però "Regreso al futuro"...

TONI

M'encanta "Big"!!

VEÍ

I a mi! No trobes que és una pel·lícula molt infravalorada?

TONI

Espera't. Per estar segurs que no ens hem tornat bojos només hi ha una manera de saber-ho... Has dit que vas ser dramaturg durant una temporada. Si fóssim la mateixa persona, hauries escrit les mateixes obres que jo.

VEÍ

(comença a interessar-li el que diu) Ahà...

TONI

Escrivim l'obra que vam fer el 2018 en un paper i ens ensenyem els papers. Tens paper i boli?

VEÍ

(sarcàsticament) No ho sé. Tinc paper i boli? Sóc tu i tu ets jo. Tu hauries de saber si tinc paper i boli, no?

TONI

Per l'amor de Déu, un puto paper i un boli!

VEÍ

Que sí, home, que ja vaig!

El VEÍ va a buscar paper i boli i mentrestant va remugant. Torna amb el paper i el boli.

VEÍ

Té.

El VEÍ li dona a en TONI un de cada i ell es queda una altra parella.

TONI

D'acord... Que cadascú escrigui en el seu paper i a la de tres obrim el paper de l'altre, entesos?

VEÍ

Entesos...

Els dos escriuen en el seu paper. Dobleguen els papers i se'ls intercanvien.

TONI

Una... Dues... I TRES!

Obren els papers. Els dos es queden glaçats.

VEÍ

Hòstia puta...

TONI

La puta hòstia...

VEÍ

Però... com pot ser?

TONI

Com pot ser? Com pot ser? Això em pregunto jo! Com pot ser?! Explica'm, què cony ha passat?

VEÍ

Doncs que tenies goteres, has pujat aquí, ens hem posat a xerrar...

TONI

No, joder! Dic d'això! De tu! DE MI!!

En TONI el senyala de dalt a baix.

TONI

Què has fet, Toni? Però com l'has liat tant? Però com... com he pogut acabar així?!

VEÍ

Perdona... però l'artrosi és molt comuna quan arribes a una edat.

TONI

L'artrosi? I aquesta panxa?

VEÍ

Tu i jo sabem perfectament que tantes birres només podien acabar a un lloc.

TONI

I el cabell? On és el meu cabell?!

VEÍ

Les queixes de la calba, al papa.

TONI

Cago en la puta d'oros!!!

VEÍ

Perdona, però ja li agradaria a la gent arribar als 60 com jo. Pensa que encara fumo, bec i de tant en tant (*abaixa la veu*) em dono alguna altra alegria, tu ja m'entens...

TONI

No, home! Clar que sí! Tu vés-li fotent. Si estàs fet un figurín!

VEÍ

Home, és que també faig esport, no et pensis, eh?

TONI

Ah sí? Què fas?

VEÍ

Faig bici. Però aquí a casa, eh... Vaig recuperar la que tenia la iaia, recordes?

TONI

Déu meu, és horrible...

VEÍ

Home, pensa que després de les hèrnies...

TONI

Hèrnies? En plural?

VEÍ

Però tranquil, només han sigut tres. Una em va agafar mentre estava a Calafell. Una merda. Tot l'estiu clavat sense sortir de casa.

TONI

(lamentant-se) Però per què a mi...?

VEÍ

Sí nano, és el que té fer-se gran... *(Pausa)* Escolta, no t'he ofert res. Vols un whisky?

TONI

Ara ens agrada el whisky?

VEÍ

Amb tot el que t'he dit ens agradarà tot el que porti alcohol, ja ho veuràs. Tot i que no és el millor per a la colitis crònica.

TONI

Colitis crònica?!

VEÍ

Però tu què et pensaves que eren els 60 tacos? Que jo no em puc estar fotent transfusions de sang com el Keith Richards.

TONI

Mira, d'acord. Compro que el físic arriba un punt en el que et descuides. Està clar que quan arribes a certa edat ja no estàs en el mercat...

VEÍ

(el talla) Bueno... No et pensis.

TONI

(sorprès) Tens parella?

VEÍ

No.

TONI

Tens algun rollete?

VEÍ

No.

TONI

Tenies fins fa poc?

VEÍ

No.

TONI

(decebut) Vale... la cosa va cada cop millor. Però bé, tant se val. El físic canvia i ho has d'acceptar. Però... un pàrquing? UN PÀRQUING???!!! Toni... que et van programar un text a la *(**dir la sala on es faci l'obra**)*, no fotem!

VEÍ

Bueno, bueno... tampoc és que sigui el Nacional.

TONI

Com si és la Mostra de Teatre de Barcelona. Que treballaves de guionista i vivies a Nova York! Però com l'has liat tant, tio?

VEÍ

Ja... Ara que ho dius... La cosa no ha sortit com jo esperava. De fet, ha passat tot el contrari del que m'imaginava. És més, en realitat, no ha passat res. Perquè... *(es va deprimint)* si m'ho paro a pensar... Què he fet? Eh? Què he fet? Res, no he fet res... Tinc 60 anys i la vida se m'ha escapat...

TONI

Home, tampoc diguis això...

VEÍ

(molt dramàtic i a punt de plorar) Faig servir la bicicleta estàtica de la iaia i treballo en un pàrquing!!!

TONI

Bé, una mica sí que se t'ha escapat...

VEÍ

Vols que et doni un consell? Folla. Folla molt. Tot el que puguis. No deixis passar ni una. M'has

entès?

TONI

Folla molt? Aquest és el gran consell que li dones al teu jo del passat? Es pot ser més bàsic?

VEÍ

Mira, fill... La vida és bàsica. Neixes, creixes, et reprodueixes i mors. El que passa és que ens la compliquem amb il·lusions, somnis, objectius...

TONI

(interromp) Hòstia!

VEÍ

Què passa?! *(es toca i es mira com si tingués alguna cosa)*

TONI

Ets clavat al papa!

VEÍ

Què? No és veritat!

TONI

I tant que sí! Amb la calba, donant lliçons sobre la vida i a sobre m'has dit fill.

VEÍ

Merda... Estic al pou. Crec que el millor serà que em suïcidi.

TONI

No, home, no! Alguna cosa es podrà fer...

VEÍ

I què vols que fem? Tornar enrere en el temps com a "Regreso al Futuro" i canviar alguna cosa del passat perquè repercuteixi en el futur?

TONI

(es queda pensant) I per què no?

El VEÍ se'l queda mirant.

VEÍ

No ho estaràs dient en serio.

TONI

Però pensa-ho bé! En Marty McFly viu una vida insípida fins que torna enrere i ajuda al seu pare a deixar de ser un pringat. I quan torna al present, de sobte té la vida que sempre havia desitjat. Si jo prenc una nova decisió, una decisió diferent de la que vas prendre tu, aleshores generaré una nova línia temporal. Generaré una nova vida!

VEÍ

(es riu) Nano, tens molta imaginació. Arribaràs lluny. Bueno, no.

TONI

No és tan desgavellat com sembla. A més, qui s'anava a imaginar que les nostres línies temporals es creuarien i ens trobaríem cara a cara amb trenta anys de diferència.

VEÍ

Home, això és veritat...

TONI

És clar! A més, siguem sincers... Ara mateix tampoc tens massa a perdre, la veritat...

VEÍ

(molest) Escolta, nano! *(s'ho pensa bé i canvia l'actitud)* Per què enganyar-nos? No tinc res a perdre.

TONI

Exacte! Va, pensa, pensa... Només hem de canviar allò que va anar malament. Què vas fer a la meva edat. On la vas cagar?

VEÍ

Hosti, no sabia dir-te... Són tantes que o acotem una mica o si no...